

Madsen-Mygdal: Jeg beklager, at det ærede Medlem, skønt jeg har bestræbt mig for at udtale mig saa tydeligt som muligt, slet ikke har forstaaet noget af, hvad jeg har sagt. Jeg har aldrig angrebet, at Arbejderne slutter sig sammen, hvad der ogsaa er deres grundlovshjemlede Ret. Jeg har aldrig udtalt mig nedsættende om, at Arbejderne værgede sig mod Udbytning; jeg finder, at de bør gøre det for Fremtiden, og jeg har for et Øjeblik siden sagt her, at Arbejderne skal gennem deres Organisationer se at forbedre deres Levevilkaar. Det sagde jeg jo før, det er Fagforeningernes Opgave . . . (Munterhed). Ja, det er maaske meget interessant og morsomt, for de Herrer har nemlig glemt at tænke over det, de er saa fyldt med Talemaader, at de helt har glemt at se, hvad der er foregaaet. Det, jeg har kritiseret, er dette, at Fagforeningerne udnytter deres Monopol paa en saadan Maade, at de aldeles ikke tager Hensyn til de forhaandenværende Tilstande. I Dag er der jo ikke Tale om Udbytning af Arbejderne — de ved jo selv, hvorledes Tilstandene er i de Virksomheder, de arbejder i —, men der er Tale om Udbytning fra Fagforeningernes Side overfor alle dem, der stødes ud i Arbejdsløsheden. Det er det, jeg har kritiseret. Det, der er Tale om dér fra, om jeg saa maa sige, Fagorganisationernes Barndom, er en Udtalelse, som jeg fuldt ud kan slutte mig til.

Vilhelm Rasmussen: Jo, jeg tror nok, at det ærede Medlem nu er ved politisk at prøve paa at klare Cirkelns Kvadratur. Jeg har i hvert Fald ikke været klogere hidtil, end at Tilpasning eller Nedsikring, eller hvormed det ærede Medlem nu betegner det, det vil sige en ublufærdig Føringelse af Arbejdernes Løn, er et af Punkterne paa det ærede Medlems politiske Program. Det er det, han nu gaar til Valg paa.

Madsen-Mygdal: Hvis det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen ikke var opfødt i alle de Valfraser, som høres fra Socialdemokratiets Side, vilde han vide, at jeg aldrig har krævet en ublufærdig Nedsættelse af Arbejdernes Løn, aldrig har krævet Nedsættelse af Arbejdernes Løn, hvis det er muligt at undgaa Arbejdsløshed. (*Vilhelm Rasmussen:* Hvor stor skal Nedsikringen være?). Det kan hverken De, ærede Medlem, eller jeg svare paa. Men jeg kan i hvert Fald sige, at med en saa stor og voksende Arbejdsløshed er det, hvis man har Forstaaelse af, hvad det be-

tyder ikke blot for de enkelte Hjem, men for hele vort Samfund, i allerhøjeste Grad fordømmeligt, at Fagforeningsmonopolet udnyttes til at opretholde Lønninger, som Erhvervslivet vitterligt ikke kan betale. Det kan jo være meget godt for de faa, der beholder Arbejdet, men de bliver stadig færre og færre, og det bliver stadig flere og flere, som dette Arbejdsmonopol styrter ud i Arbejdsløshedens Ulykke.

Christmas Møller: Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, gav paa samme Maade, som det var sagt fra Regeringsbænken tidligere, Udtryk for, at Regeringspartierne ikke kunde finde sig i de Arbejdsvilkaar, som de nuværende Oppositionspartier gav Regeringen. Jeg vil i den Anledning gerne her spørge det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, hvilken Forskel der er mellem de Arbejdsvilkaar, som den nuværende Regering har faaet af Oppositionspartierne, nemlig at Rigsdagen skal medvirke til det økonomiske Arbejde, som foregaar, og de Vilkaar, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sammen med det radikale Venstre gav det første Ministerium Staa-ning i 1926. Ved første Behandling fik jeg trods Afbrydelser klart frem for det høje Ting, at det radikale Venstre i 1926 paa et meget mindre Omraade klart og tydeligt havde krævet, at Rigsdagen skulde medvirke og ikke sætte sin Indfyldelse ud af Spillet, overgivende den til en Minister. Og hvad det ærede Medlem og andre radikale Medlemmer skylder os Bevis for, er, at det var rimeligt og naturligt at kræve dette da og saa overhovedet ikke kræve nogen som helst Indfyldelse i 1932.

Det ærede Medlem sagde, at de første Aar gik det godt for Ministeriet Staa-ning. Jeg ved ikke helt, om det ærede Medlem tænker saadan i Almindelighed eller mere tænker paa de Vilkaar, som det radikale Venstre havde i Magsvejret i 1929 og 1930 og det mindre gode i Tiden 1931—32.

Men nu tager vi de politiske Forhold frem her, og jeg spørger da det ærede Medlem: Hvad har Regeringen at klage paa overfor Oppositionen med Hensyn til Gennemførelsen af erhvervsmæssige og valuta-mæssige Foranstaltninger i sidste Rigsdags-samling? Hvad har Regeringen at klage paa? Med Hensyn til de Valutaforslag, den har forelagt, er Stillingen den, at vi er naaet til Vejs Ende med hvert eneste af dem. Stillingen er den, at i første Omgang var der tre Partier og i anden Omgang